

Semmi sem jellemző annyira egy nyelvre, mint sajátos hangzása. Olyan ez, mint a virág illata, a bor zamata, a zománc, az opál tüze. Megismerni róla a nyelvet már messziről, mikor a szót nem is értjük."

Kodály Zoltán

Mennyire igazak ezek a szavak az olasz nyelvre!

Mindannyiunknak megvan az első élménye, az első találkozása, amely aztán igaz barátsággá, lehet mondani, életre szóló szerelemmé nemesedett sokunk számára. Az érzelmek viszont törékenyek tudnak lenni, nagyon kell vigyázni rájuk. A közös féltés, ugyanakkor a felszabadult öröm jellemzi azokat a találkozóinkat, amelyeket most már jó néhány éve Festival d'italiano-nak nevezünk. Bizony voltak olyan évek, amikor néhányunk hite, akarata mentette meg attól a rendezvényt, hogy megszakadjon az évenkénti találkozás.

Hányan irigyelnek bennünket ezért! Bizonyára mindannyian hallottuk már más szakos kollégáktól, milyen jó nekünk, hogy az egész országból összejöhetünk, kísérhetjük a versenyre lelkes diákjainkat, elismerhetjük tanártársaink munkáját, tanítványaik sikereit.

Ennek a rendezvénynek a legfőbb éltetője az olasz nyelv és kultúra iránti szeretet. Ezért volt és biztosan lesz is mindig olyan kolléga, intézmény, amelyik vállalja a megrendezését. Nagy munka! De segítve egymást, örömet találunk benne, és el se tudjuk képzelni, hogy nincs *Festival!*

Hogy mit is jelent a megrendezése, szervezőként én is tapasztalhattam két alkalommal. 1987-ben a pesterzsébeti Nagy László Általános Iskola és Gimnázium vállalkozott a feladatra. Az intézmény apraja-nagyja sokat tett azért, hogy sikerrel záruljon. Ennek a találkozóknak az egyik legfőbb érdeme, hogy először szerveztük meg a 10-14 éves korosztály számára is.

1998-ban mint a rákospalotai Dózsa György Gimnázium tanára a „fiatalabb olaszosok” fesztiválját rendeztük meg szinte az egész iskola részvételével, segítségével. És ez az, amit szeretnék kiemelni immár negyed százados fesztiválos múlttal a hátam mögött: az összefogás, a közös hit és lelkesedés az alapja a sikernek.

Az ELTE Apáczai Csere János Gimnázium diákjai is szép eredményeket értek el az évtizedek alatt: Kotzian Tamás kiváló tanári munkáját bizonyítva. Ennek az intézménynek a pedagógusaként 1999 óta készítem tanítványainkat, és veszek részt a szervezők munkájában.

Hiszem, hogy egymást lelkesítve, segítve ez az önszerveződő találkozó ezután is minden évben alkalmat fog teremteni arra, hogy együtt legyünk: diák, tanár, szülő abban a hitben, hogy Itália, az olasz-magyar kapcsolatok fontosak az életünkben.

Kalásziné Ványi Klára